

[Steen Folke]

Vi mener heller ikke, at en liberalisering på industrivareområdet, som jo er hovedresultatet af forhandlingerne, under alle omstændigheder er i arbejderklassens interesse. Der er ingen tvivl om, at det først og fremmest er de stærkeste og de mest kapitalstærke firmaer, som har størst fordel af liberalisering: den frie konkurrence vil stille den stærkeste stærkest i konkurrencen. Vi mener altså ikke, at en liberalisering på industrivareområdet, som det hovedsagelig drejer sig om, nødvendigvis er i arbejderklassens interesse alle vegne.

Endelig vil jeg nævne, at der ser ud til at være et problem med forholdet mellem i-landene og u-landene også i denne sag. Det fremgår af bemærkningerne, at u-landene endnu ikke – i modsætning til industrilandene, der er indgået i forhandlingerne – har ønsket at parafere denne endelige aftale, og jeg vil bede ministeren oplyse, hvad der er baggrunden for, at u-landene ikke har gjort det. Jeg er godt klar over, at man forventer, det vil ske på et senere tidspunkt, men alligevel kunne jeg godt tænke mig at få at vide, hvad der egentlig er baggrunden for, at de ikke har gjort det endnu. Er der trods alt tale om, at u-landene ikke er tilfredse med det resultat, der foreligger her?

Det korte af det lange er, at jeg mener, denne sag i virkeligheden fortjente en betydelig grundigere behandling, end den har fået. Vi modtog dette beslutningsforslag i lørdags, så havde vi weekenden til at fornøje os med det i. Det kom til første behandling mandag, men dér gik det så stærkt, at ingen overhovedet nåede at få taget ordet. Det har overhovedet ikke været til udvalgsbehandling, og nu var det altså lige ved at gå igen her ved 2. behandling, uden at nogen nåede at få ordet igen. Jeg synes nok, der kunne være grund til at tage sagen lidt mere alvorligt.

Formanden:

Det er ikke normal praksis, at formanden spørger hvert enkelt medlem, om de vil have ordet; man spørger, om nogen vil have ordet. Det blev der spurgt om i mandags, og det er der blevet spurgt om i dag. Jeg må derfor afvise hr. Steen Folkes lidt mærkværdige bemærkninger.

Erik Holst (S):

Ja, også jeg må på socialdemokratiets vegne afvise de bemærkninger, hr. Steen Folke er kommet med her. Sagen er således, hr. Steen Folke, at den 19. oktober 1979 modtog markedsudvalget et meget fyldigt bilag, der hed bilag nr. 11, og her var der på 18 sider en gennemgang af de resultater, der var opnået ved de multilaterale handelsforhandlinger.

Markedsudvalget er det rette forum til at vurdere disse resultater: her har vi hele tiden en kontakt med ministeren, her har vi mulighed for at stille spørgsmål, og her har vi mulighed for at markere synspunkter. Det er derfor en ejendommelig situation her i dag at skulle høre, at dette forslag til ratifikation ikke har været behandlet; det er nemlig positivt forkert. Siden den 11. oktober har det ligget i markedsudvalget og har her haft mulighed for at få alle de behandlinger, alle de spørgsmål, alle de betragtninger, alle de holdninger, som man overhovedet har villet give udtryk for. Men her har det måske ikke passet hr. Steen Folke at lave en del af det arbejde, der er normalt i markedsudvalget.

Gert Petersen (SF):

Der eksisterer jo, selv om man godt kan komme i tvivl om det, når man deltager i folketingets forhandlinger, også en verden både uden for Verona og uden for Danmark, København, Slotsholmen og denne sal. Men det er klart, at når det drejer sig om anliggenderne ude i denne verden og Danmarks forhold til denne verden, må vi skubbe det fra os, reducere problematikken og behandlingen heraf til noget 20.-rangs. For det, der sker herinde, og det, der sker her i Danmark, er jo det allervigtigste i hele verden, så hvordan det i øvrigt måtte gå, er af underordnet betydning! Det er vel grunden til, at spørgsmålet om indretningen af de internationale handelsforbindelser er noget, man går hen over med så let fjed, som tilfældet er.

Om det beslutningsforslag, der foreligger her, er at sige for det første, at det er præget af, at Danmark har afgivet suveræniteten til EF: hvor det tidligere var os selv, der som os selv deltog i disse internationale forhandlinger, repræsenteres vi nu i vid udstrækning, og især hvad beslutningerne angår, af EF.